



Mink K. vrijgesproken van moord op drugshandelaar

De rechtbank in Rotterdam heeft vrijdag Mink K. vrijgesproken van de moord op drugshandelaar Jaap van der Heiden. Deze kwam op 10 april 1993 om het leven, toen een tasje met explosieven aan de voordeur van zijn woning in de binnenstad van Alkmaar tot ontploffing kwam....

ANP 20 juli 2007, 13:05

Officier van justitie Saskia de Vries voerde getuigen op waarvan de betrouwbaarheid niet of nauwelijks bleek vast te stellen. De rechtbank heeft met deze getuigen korte metten gemaakt: al hun verklaringen zijn buiten beschouwing gelaten. Daardoor bleef er aan bewijs nagenoeg niets over.

De 47-jarige Mink K. is eerder wel voor andere feiten, zoals betrokkenheid bij de handel in wapens, veroordeeld. Daarvoor zat hij een gevangenisstraf uit. Nu legde de rechtbank hem vier maanden op wegens documentfraude, maar deze heeft K. al ruim uitgezeten in voorarrest. K., al jaren een bekende figuur in de Nederlandse onderwereld, komt vrijdag dus ook daadwerkelijk vrij.

OM in hoger beroep

Het OM toonde zich 'zwaar teleurgesteld' in het vonnis van de rechtbank, zei persofficier van justitie Digna van Boetzelaer. 'Wij hebben uit volle overtuiging tien jaar gevangenisstraf geëist en volgens ons zijn de getuigenverklaringen wel bruikbaar voor het bewijs', zei ze. Van Boetzelaer kondigde aan dat het OM in hoger

beroep gaat.

Politie en justitie zijn jaren bezig geweest met het onderzoek naar de aanslag op Van der Heiden. Het dossier is inmiddels 120 ordners groot. Mogelijk nieuw bewijs waarmee aanklaagster De Vries enkele dagen geleden nog mee aan kwam, heeft de rechtbank buiten beschouwing gelaten. De zaak was officieel al gesloten en ze had het blijkbaar niet nodig om tot een oordeel te komen.

Mink's advocate Adèle van der Plas is opgelucht. Ze was ervan overtuigd dat er te weinig bewijs was om haar cliënt te veroordelen, maar, zei ze, het moest eerst nog maar gebeuren. 'Dat de rechtbank hem dan daadwerkelijk vrijspreekt is een grote opluchting.'

Ook Russki R., Mink's medeverdachte, is vrijgesproken van betrokkenheid bij de moord op de Alkmaarse drugshandelaar. De rechtbank had hem al eerder op vrije voeten gesteld in afwachting van het proces.

De getuigenverklaringen, waarover in de rechtszaal vele uren is gedelibereerd, bleken niet te gebruiken als bewijs, omdat ze niet ondersteund werden door ander bewijsmateriaal. Ook kwamen er te veel tegenstrijdigheden in voor. Verder was niet bij alle getuigen duidelijk waarom ze tegen K. en R. getuigden. Bij een van hen gaat de rechtbank er vanuit dat hij naar voren kwam met zijn verhaal om er zelf beter van te worden.

ADVERTENTIE



**IMPACT MAKEN OP DE
SAMENLEVING? WERK MEE
AAN DE NIEUWE
MOGELIJKHEDEN**

— LEES VERDER OP [INTERMEDIAR.NL](https://www.intermediair.nl)



MEER OVER MINK K. MISDAAD, RECHT EN JUSTITIE RECHTERLIJKE MACHT MISDAAD
SASKIA DE VRIES DIGNA VAN BOETZELAER JAAP VAN DER HEIDEN OM ANP

The advertisement features a blue background with a white 'X' in the top right corner. At the top center, the logo 'Tijdschrift.nl' is displayed. Below the logo, the text 'Al je tijdschriften in één app?' is written in white. The central image shows a person lying on a couch reading a magazine, with a smartphone in the foreground displaying the 'LINDA.' magazine cover. To the right, an orange circle contains the text 'NU DE 1e MAAND GRATIS!'. At the bottom, a red button with white text says 'START GRATIS LEZEN ►'. The background of the ad is a grassy field with yellow flowers.

Nieuws & Achtergrond

Wilt u belangrijke informatie delen met de Volkskrant?

[Tip hier onze journalisten](#)

Algemeen

[Contact met de Volkskrant](#)

[Privacystatement](#)

[Abonnementsvoorwaarden](#)

[Gebruiksvoorwaarden](#)

[Cookiebeleid](#)

[Colofon](#)

Service

[Klantenservice](#)

[Mijn profiel](#)

[Vakantieservice](#)

[Adverteren](#)

[Losse verkoop](#)

Meer de Volkskrant

[Abonneren](#)

[Nieuwsbrieven](#)

[Digitale krant](#)

[Webwinkel](#)

[Inclusief](#)

[RSS-feeds](#)

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[Android apps](#)

[iOS apps](#)

Navigeer

Columnisten

Recensies

De Volkskeuken

Archief



Op alle verhalen van de Volkskrant rust uiteraard copyright. Linken kan altijd, eventueel met de intro van het stuk erboven. Wil je tekst overnemen of een video(fragment), foto of illustratie gebruiken, mail dan naar copyright@volkskrant.nl.



Start



Best gelezen



Nieuws



Zoeken



Service

Landelijk Parket

Postadres: Postbus 395, 3000 AJ Rotterdam

AANGETEKEND (met bericht van ontvangst)

Raad voor de Journalistiek
t.a.v. de secretaris
Johannes Vermeerstraat 22
1071 DR AMSTERDAM

Bezoekadres:

Posthumalaan 74
3072 AG Rotterdam
Telefoon +31 (0)10 496 6000
Fax +31 (0)10 484 6978

Onderdeel	Parketleiding
Contactpersoon	J. Verhoef
Doorkiesnummer(s)	010-496 6608
Datum	22 september 2009
Ons kenmerk	PL-V-639
Uw kenmerk	EB/SB/10029571
Bijlage	2
Onderwerp	Klacht LP-VN

Bij de beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.
Wilt U slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte Raad,

Hierbij wend ik mij in mijn hoedanigheid van hoofdofficier van Justitie van het Landelijk Parket tot uw Raad met een klacht tegen de journalisten Marian Husken en Harry Lensink, alsook tegen de redactie van Vrij Nederland. De klacht wordt door mij ingediend namens de volgende klagers:

1. de hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket (mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen)
2. Mevr. mr. M.H.L. Verwiel
3. Mr. M. Zwinkels
4. Mr. C.J.W.M. van Spierenburg
5. Mevr. mr. J.S. de Vries

Klagers sub 2 tot en met sub 5 zijn allen werkzaam als officier van justitie bij het Landelijk Parket.

Klagers worden genoemd in het artikel in Vrij Nederland van 15 augustus 2009 van de hand van Marian Husken en Harry Lensink (hierna ook: de journalisten), met als titel "Sjoemelen loont; beloning voor blunderende officieren van justitie" (hierna ook: het artikel). Beide auteurs

zijn in Vrij Nederland van 19 september 2009 onder de titel "Weer mis; Justitiële soap" doorgedaan op de door hen ingeslagen weg, zij het dat dit artikel is toegespitst op de zogeheten 'Eindhovense mensensmokkelzaak'. Klagers menen dat in beide artikelen de grenzen zijn overschreden van hetgeen, gelet op de eisen van journalistieke verantwoordelijkheid, maatschappelijk aanvaardbaar is. Klagers zijn aan te merken als rechtstreeks belanghebbenden en wensen de zaak door middel van het onderhavige klaagschrift op de voet van art. 3, tweede lid, van de Statuten van de Stichting Raad voor de Journalistiek aan uw Raad voor te leggen. Het klaagschrift is gericht tegen de redactie van Vrij Nederland, die beide artikelen heeft gepubliceerd en mogelijk de opdracht tot de bewuste artikelen heeft gegeven, alsook tegen Marian Husken en Harry Lensink (samen ook aangeduid als: de journalisten).

Ik verzoek u de versnelde behandeling zoals opgenomen in uw reglement toe te passen op de behandeling van dit klaagschrift.

Het artikel

Het bestreden artikel onder de aanhef "Sjoemelen loont" heeft een zeer negatieve strekking en toonzetting over het Openbaar Ministerie in het algemeen en over de in de aanhef van deze brief nader aangeduide leden van het Openbaar Ministerie in het bijzonder. Het artikel heeft als strekking dat leden van het Openbaar Ministerie veelvuldig in de fout gaan, ook opzettelijk, en dat zij desondanks worden beloond met hogere posities binnen het Openbaar Ministerie of een positie als rechter of raadsheer in een Hof. Aanleiding voor het artikel was een strafzaak waarin een verdenking ter zake van (samengevat) mensensmokkel centraal stond en waarin de Rechtbank te 's-Hertogenbosch het Openbaar Ministerie in zijn vervolging niet-ontvankelijk verklaarde omdat zij van oordeel was de betrokken officier van Justitie (mr. M.H.L. Verwiel) niet zorgvuldig had gehandeld. In het artikel van 15 augustus 2009 (hierna ook: het eerste artikel) wordt over het handelen van mr. Verwiel opgemerkt:

"De betrokken officier van justitie van het Landelijk Parket, Marjolein Verwiel, had opzettelijk een processtuk niet aan de verdediging gegeven. Er stond belangrijke informatie in: justitie had een deal gesloten met een getuige. En daar zat de pijn, want over die deal had het OM gelogen. In tegenstelling tot wat Verwiel op de zitting had gezegd, was de getuige een verblijfsvergunning en opname in een beschermingsprogramma toegezegd."

In het artikel van 19 september 2009 (hierna ook: het tweede artikel) valt te lezen:

“Maar de opsporingsinstanties hebben zich vergaloppeerd. In hun streven Peter en de zijnen te pakken, heeft het OM grote fouten gemaakt. De officier van justitie loog tegen de verdediging over een deal die zij met een belangrijke getuige had gemaakt. Dat pikte de rechtbank niet.”

Volgens de journalisten zou het Openbaar Ministerie regelmatig rechtsregels bewust overtreden. In het eerste artikel staat daarover te lezen:

“Wie zich in het handelen van het OM verdiept, merkt dat de zaak van ‘Peter uit Eindhoven’ en de wijze waarop het OM optreedt, niet op zichzelf staan. Toezeggingen aan getuigen worden vaker met opzet verhuld, verklaringen misbruikt, er wordt meened gepleegd of zelfs bewijsmateriaal vernietigd (zie kader). Als die zonden boven water komen, is dat overigens altijd doordat advocaten ze tijdens het proces naar boven halen en leiden ze tot niet-ontvankelijkheid van het OM.”

De journalisten stellen dat het weliswaar in de meeste zaken goed gaat en dat fouten vaak voortkomen uit slordigheid of een te hoge werkdruk, maar dat het Openbaar Ministerie bij sommige zaken uit de bocht vliegt. Daarbij zou het vaak gaan om dossiers waaraan “van hogerhand” prioriteit is toegekend. De journalisten vervolgen:

“Een veroordeling wordt dan van groot belang en dat staat waarheidsvinding — de basis van de rechtspraak — in de weg.”

Vervolgens betogen de journalisten:

“Blunderende en ook mogelijk strafbaar handelende officieren worden gepromoveerd en schoppen het, zoals Inez Weski al zei, soms zelfs tot rechter.”

In een aparte kolom worden onder de aanhef “verzwijgen en verhullen” beschuldigingen geuit jegens een aantal met name genoemde leden van het Openbaar Ministerie, te weten de klagers sub 2 tot en met 5.

Ontvankelijkheid

Ik treed in deze klacht op als hoofd van het Landelijk Parket. Ingevolge art. 137, tweede lid, staat de hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket aan het hoofd van het Landelijk Parket. Het Openbaar Ministerie is belast met de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde (art. 124 Wet op de rechterlijke organisatie). In de artikelen wordt het Openbaar Ministerie als een niet integere organisatie weggezet, die waarheidsvinding en de rechten van de verdachten ondergeschikt maakt aan zijn scoringsdrang. Daarbij wordt relatief veel aandacht besteed aan bij het Landelijk Parket werkzame officieren van justitie. De in de artikelen gegeven voorstelling van zaken is onjuist en beschadigend voor het Openbaar Ministerie in het algemeen en voor het Landelijk Parket en de met name genoemde officieren van justitie in het bijzonder. Reeds om die reden ben ik ontvankelijk in mijn klacht.

Klagers sub 2 tot en met 5 worden allen persoonlijk beschuldigd van niet integer gedrag en zijn derhalve als rechtstreeks belanghebbenden ontvankelijk in hun klacht.

Uitwerking klacht

Klagers zijn van mening dat Marian Husken en Harry Lensink en de redactie van Vrij Nederland met de publicatie van de artikelen de grenzen hebben overschreden van hetgeen, gelet op de eisen van journalistieke verantwoordelijkheid, maatschappelijk aanvaardbaar is in de zin van art. 3, eerste lid, van de Statuten van uw Raad.

Klagers erkennen het recht van journalisten het functioneren van het Openbaar Ministerie kritisch te volgen. Kritiek op het Openbaar Ministerie valt in beginsel onder de vrijheid van meningsuiting, zoals onder meer beschermd in art. 10 EVRM. In een democratische rechtsorde is het van belang dat journalisten de vrijheid hebben het functioneren van leden van het Openbaar Ministerie kritisch te bespreken; van het Openbaar Ministerie mag worden verwacht dat het tegen een stootje kan.

Dit uitgangspunt neemt niet weg dat de journalist bij het uiten van kritiek grenzen in acht moet nemen die voortvloeien uit zijn journalistieke verantwoordelijkheid en het respecteren van de rechten van anderen. In de bestreden artikelen worden met enkele pennenstreken zeer ernstige beschuldigingen jegens klagers geuit. Het Openbaar Ministerie wordt als een

niet integere organisatie weggezet. Daarbij zou mr. Verwiel de rechtbank hebben voorgelogen, mr. Van Spierenburg meened hebben gepleegd, mr. De Vries tegen het Hof hebben gelogen en zouden diverse klagers opzettelijk "bewijsmateriaal" (waarschijnlijk is bedoeld: ontlastend materiaal) hebben achtergehouden. Deze beschuldigingen tasten de klagers sub 2 tot en met 5, allen leden van de rechterlijke macht, in hun integriteit en daarmee in de kern van hun functioneren aan. De publicatie van 15 augustus 2009 heeft voorts vervolgplicht ten gevolge gehad, die dit beschadigend effect versterkt.

Aan een artikel dat de integriteit van een geheel opsporingsapparaat in twijfel trekt en dat concrete beschuldigingen bevat aan het adres van met name genoemde (voormalige) officieren van justitie moeten hoge eisen worden gesteld. Die eisen zien zowel op het in acht nemen van hoor en wederhoor als op de bewijsvoering in het artikel. De ernstige en onterechte beschuldigingen worden in de artikelen veelal in een enkele zin, zonder nadere onderbouwing gedaan. Hoor en wederhoor heeft niet plaatsgevonden. De journalisten en Vrij Nederland zullen zich van het beschadigend effect van hun publicaties bewust zijn geweest. Zij hebben niettemin de eisen die voortvloeien uit hun journalistieke verantwoordelijkheid met voeten getreden.

Dat geldt overigens niet alleen voor de tekst van het artikel, maar ook voor de foto die op p. 12 van het artikel is geplaatst. Het betreft een foto van mrs. Plooi en De Vries, beiden officier van justitie bij het Landelijk Parket, met een zeer suggestief bijschrift: "onberispelijke reputatie? Officieren van justitie Koos Plooi en Saskia de Vries". De foto is zonder toestemming van de beide officieren van justitie geplaatst.

Dit standpunt wordt in het onderstaande toegelicht.

Hoor en wederhoor

Over het beginsel van hoor en wederhoor kunnen klagers kort zijn: hoor en wederhoor heeft niet plaatsgevonden. Het Openbaar Ministerie is niet om een reactie op de beschuldigingen gevraagd. Dat geldt voor alle klagers.

Ook de Raad voor de rechtspraak is niet om een reactie gevraagd. Klagers begrijpen dat de journalisten slechts een reactie op het eerste artikel hebben gevraagd aan de Nederlandse Vereniging voor de Rechtspraak (NVvR), de onafhankelijke beroepsvereniging en vakbond van rechters en officieren van justitie in Nederland. Klagers hebben begrepen dat de NVvR de journalisten heeft geadviseerd contact op te nemen met zowel het Openbaar Ministerie als met de Raad voor de rechtspraak. Dat hebben zij echter niet gedaan.

In het eerste artikel staan enkele citaten van de Voorzitter van het College van Procureurs-Generaal vermeld. Het betreft eerder gemaakte opmerkingen, die niet zijn toegesneden op de beschuldigingen in het artikel. Bovendien worden de opmerkingen deels onjuist weergegeven. Zo wordt in de twee laatste alinea's gesuggereerd dat de Voorzitter van het College kritiek van advocaten op het Openbaar Ministerie als zodanig van de hand wijst. Dat is beslist onjuist; de Voorzitter heeft in de desbetreffende brief aan de Deken van de Orde van Advocaten ruimte voor kritiek door advocaten benadrukt, maar kritiek geuit specifiek op de beschadiging van de persoon van een advocaat, officier van justitie of rechter gerichte uitspraken. Van hoor en wederhoor is met het opnemen van de — uit hun context gehaalde - citaten uiteraard geen sprake. Geen van de klagers is om een reactie gevraagd.

Art. 2.3.1. van de Leidraad van uw Raad luidt:

“Bij het publiceren van beschuldigingen onderzoekt de journalist of voor de beschuldigingen een deugdelijke grondslag bestaat. Voorts past de journalist, indien dit redelijkerwijs mogelijk is, wederhoor toe bij betrokkenen die door een publicatie worden gediskwalificeerd, ook wanneer zij hierin slechts zijdelings een rol spelen. De beschuldigde krijgt voldoende gelegenheid om, zonder onredelijke tijdsdruk, bij voorkeur in dezelfde publicatie te reageren op de aantijgingen.”

Uit niets blijkt dat de journalisten hebben onderzocht of voor de beschuldigingen in het artikel een deugdelijke grondslag bestaat. In het eerste artikel worden het Openbaar Ministerie en de met name genoemde leden van de rechterlijke macht gediskwalificeerd. Klagers hebben geen enkele gelegenheid gehad om voorafgaand aan publicatie van het artikel te reageren. Marian Husken, Harry Lensink en Vrij Nederland hebben dan ook in strijd gehandeld met art. 2.3.1 van de Leidraad van uw Raad en zijn reeds op die grond onzorgvuldig te werk gegaan. Dat geldt ook voor het tweede artikel, waarop mr. Verwiel evenmin heeft kunnen reageren.

Daarbij komt dat de beschuldigingen in het eerste artikel uit één hoek komen: de strafadvocatuur. mr. I. Weski beschuldigt het Openbaar Ministerie ervan bewust tegen "alle regels" in te handelen, zichzelf boven de wet te stellen, de rechter te compromitteren alsook een groeiende minachting voor het rechtssysteem en zelfs agressie tegen rechters te hebben. Mrs. B. Ficq en J. Taekema komen ook aan het woord. Oud-advocaat mr. C. Dekker speculeert er ook lustig op los. Er zou toch verwacht mogen worden dat deze beschuldigingen — en speculaties zonder enige kennis van het dossier in de betrokken strafzaak — zouden worden gecontroleerd bij het Openbaar Ministerie. Dat geldt temeer vanwege art. 2.2.5 van de Leidraad, dat luidt:

"2.2.5 Bijzondere zorgvuldigheid is geboden bij de publicatie van beschuldigingen die afkomstig zijn van personen die ten tijde van de publicatie van het artikel in conflict zijn met de beschuldigde, of anderszins belanghebbende zijn. Zeker wanneer tegengestelde belangen en emoties een rol spelen, laten geschillen zich over het algemeen niet op een verantwoorde wijze beschrijven aan de hand van feiten en beweringen zoals deze door een der partijen gepresenteerd worden. In deze gevallen mag de betrouwbaarheid van één bron als brenger van objectieve feiten niet zonder meer worden aangenomen."

De strafpleiters vertolken hun standpunt als belangenbehartigers van de verdediging in strafzaken. Mr. Weski trad zelf op in de zogenoemde mensensmokkelzaak, waarover zij in Vrij Nederland in beide artikelen napleit. Daardoor geldt temeer dat de beschuldigingen voorafgaand aan publicatie aan klagers hadden moeten worden voorgelegd en klagers in de gelegenheid hadden moeten worden gesteld — bij voorkeur in dezelfde publicatie — op het artikel te reageren. Dat alles is niet gebeurd. Daarmee hebben de journalisten onzorgvuldig gehandeld.

Inhoud artikel

Klagers betwisten de ernstige beschuldigingen die in de artikelen worden geuit. Die beschuldigingen laten zich in algemene zin als volgt samenvatten:

- het Openbaar Ministerie vindt veroordelingen belangrijker dan waarheidsvinding en schroomt niet opzettelijk regels te schenden en zelfs strafbare feiten te plegen om een veroordeling te bereiken;
- leden van het Openbaar Ministerie die "blunderen" en mogelijk zelfs strafbare feiten plegen worden vaak gepromoveerd en worden met regelmaat rechter of raadsheer in een Hof.

In het artikel wordt geen enkele aandacht besteed aan initiatieven van het Openbaar Ministerie om juist te voorkomen dat onterechte veroordelingen ontstaan of, als mogelijk sprake is van een onterechte veroordeling, te onderzoeken of sprake is van een grond voor herziening. In verband met dat laatste is de door het Openbaar Ministerie in het leven geroepen Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken (CEAS), die tot doel heeft na te gaan of zich in de opsporing van strafbare feiten en/of in de behandeling van daaruit voortgekomen strafzaken ernstige manco's hebben voorgedaan die een evenwichtige beoordeling van de feiten door de rechter in de weg hebben gestaan.

Ook de beschuldigingen over de promotiemogelijkheden voor "blunderende" officieren van justitie wijzen klagers van de hand. In voorkomende gevallen worden uiteraard disciplinaire maatregelen getroffen als leden van het Openbaar Ministerie ernstig in de fout gaan. Klagers sluiten zich in dit verband aan bij de reactie van mr. F.W.H. van den Emster, voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak, op het artikel:

"Blunderende en ook mogelijk strafbaar handelende officieren worden gepromoveerd en schoppen het soms zelfs tot rechter", stelt VN (13 aug., p.10). Enkele oud-officieren die nu als rechter werkzaam zijn, worden in het artikel als voorbeeld genoemd. Ten onrechte wordt hun integriteit, en daarmee die van de rechterlijke macht als geheel, ter discussie gesteld.

Of officieren 'blunderen' als rechters de grenzen van het strafproces aangeven, betwijfel ik. De burger mag van het Openbaar Ministerie verwachten dat het alles doet wat in haar vermogen ligt om strafbare feiten te vervolgen. De samenleving is niet gebaat bij magistraten die geen fouten durven maken. Officieren en ook rechters die zich schuldig maken aan een ambtsmisdrijf, kunnen rekenen op ontslag.

Van ambtsmisdrijven is echter in geen van de door VN genoemde zaken sprake.

In pakweg acht regels wordt voor de lezer een negatief beeld van deze rechters geschetst. Gelukkig is de Rechtspraak bij hun sollicitatieprocedure zorgvuldiger te werk gegaan."

Veel van de kritiek op de klagers sub 2 tot en met 5 is ongefundeerd en dat had de journalisten duidelijk kunnen worden als zij zorgvuldiger te werk waren gegaan. Dat laat overigens onverlet dat in een aantal zaken fouten zijn gemaakt. Klagers stellen zich op het standpunt dat Marian Husken, Harry Lensink en Vrij Nederland hun beschuldigingen in deze procedure zullen moeten onderbouwen. Klagers betwisten dat de geuite beschuldigingen juist zijn. Zonder volledigheid na te streven merken klagers over de beschuldigingen alvast het volgende op:

Mr. Verwiel wordt ervan beschuldigd opzettelijk een processtuk niet aan de verdediging te hebben verstrekt en over een deal met een getuige te hebben gelogen. Dat is onjuist. Er is geen sprake van een *processtuk* dat is onthouden. Het gaat om schriftelijke informatie die aan de rechtbank is verstrekt, maar die niet als processtuk is aan te merken. Dat is een zeer relevant onderscheid daar andere schriftelijke informatie dan processtukken in de regel niet aan de verdediging hoeft te worden verstrekt. Bovendien heeft mr. Verwiel de rechtbank niet voorgelogen. Zij heeft geen dealvoorwaarden achtergehouden. Afspraken in het kader van bescherming van de getuige, eventueel ten aanzien van een verblijfsvergunning, worden niet in het kader van een deal gemaakt. Dat had de journalisten duidelijk kunnen worden als zij daarnaar navraag hadden gedaan. Feit is wel dat de rechtbank te 's-Hertogenbosch kritisch heeft geoordeeld over het optreden van de officier van justitie. Tegen het vonnis heeft het Openbaar Ministerie echter hoger beroep ingesteld. Ook het belangrijke gegeven dat de zaak nog onder de rechter is wordt in het eerste artikel niet vermeld. In het tweede artikel wordt dat feit wel vermeld, maar wordt wederom zonder enig voorbehoud als feit gepresenteerd dat de officier van justitie zou hebben gelogen tegen de verdediging over een deal die zij met een belangrijke getuige had gemaakt en dat de rechtbank dat niet "pikte". De rechtbank heeft zulks echter niet overwogen. De stelling dat gelogen zou zijn tegen de verdediging is onjuist.

Over de Hells Angels zaak wordt opgemerkt dat de officieren van Justitie, onder wie mr. Zwinkels, gesprekken afluisterden tussen advocaten en cliënten en hun *faux pas* stilhielden voor de rechter. Elders in het artikel wordt gesteld dat als “zonden boven water komen” dat altijd is omdat advocaten ze tijdens het proces naar boven halen. Feit is dat mr. Zwinkels, die de zaak in 2007 ten behoeve van de inhoudelijke behandeling van de strafzaak overnam, geen telefoongesprekken heeft afgeluisterd. De laatste opsporingsactiviteiten vonden in 2005 plaats. Mr. Zwinkels heeft, samen met de andere zaaksofficier van justitie, mr. Schram, de rechtbank uit eigen beweging — dus niet door toedoen van de raadslieden — geïnformeerd over geheimhoudersgesprekken die ten onrechte niet waren vernietigd.

In het eerste artikel wordt aangegeven dat door officieren van justitie meined wordt gepleegd. Kennelijk wordt daarbij bedoeld op de strafzaak tegen mr. Van Spierenburg. In de kolom onder de aanhef ‘Juliët-zaak’ wordt immers gesteld dat mr. Van Spierenburg voor de rechter een kroongetuigendeal in een grote drugszaak ontkende. Hij werd vrijgesproken, “ondanks het feit dat het gesprek over de deal op band stond”. Hoewel de strafzaak mr. Van Spierenburg van alle blaam heeft gezuiverd, wordt in het artikel gesuggereerd dat hij meinedig zou hebben verklaard. Daarbij wordt miskend dat mr. Van Spierenburg niet de deal als zodanig heeft ontkend, maar een onderdeel daarvan, te weten de afspraak over een strafeis van twee jaar. De rechtbank te Arnhem achtte in haar vonnis van 21 januari 2000 niet bewezen dat een afspraak over de strafeis tot stand was gekomen. Over dat onderdeel was niets afgesproken. Ook dat hadden de journalisten kunnen weten als zij zorgvuldig onderzoek hadden gedaan.

Ook in de kolom die gewijd is aan mr. J.S. de Vries wordt ten onrechte gesteld dan wel gesuggereerd dat sprake is van verheimelijken van informatie, het voorliegen van de rechter en manipulatie van bewijs. Deze vergaande en onterechte beschuldigingen worden in enkele zinnen opgeschreven, zonder deugdelijke onderbouwing en zonder dat navraag is gedaan naar de grondslag daarvan.


Conclusie

Klagers concluderen dat de artikelen in vergaande mate onzorgvuldig tot stand zijn gekomen en beschuldigingen aan het adres van klagers bevatten waarvoor een deugdelijke grondslag ontbreekt. Klagers verzoeken uw Raad als oordeel uit te spreken dat Marian Husken, Harry Lensink en Vrij Nederland met de publicatie van de twee bestreden artikelen in strijd hebben gehandeld met de zorgvuldigheid die van hen als journalisten mag worden verwacht en hen aan te zetten tot het plaatsen van een rectificatie in het eerstkomende nummer van Vrij Nederland, op pagina 3, inhoudende:

“Bij uitspraak van PM heeft de Raad voor de journalistiek bepaald dat Marian Husken, Harry Lensink en Vrij Nederland onzorgvuldig hebben gehandeld met het publiceren van het artikel in Vrij Nederland van 15 augustus 2009, met als aanhef “Sjoemelen loont; beloning voor blunderende officieren van justitie”. Ook de publicatie van het artikel “Weer mis; justitiële soap” in Vrij Nederland van 19 september 2009 is volgens de Raad voor de journalistiek onzorgvuldig geweest. In beide artikelen wordt de integriteit van het Openbaar Ministerie ten onrechte in twijfel getrokken en zijn beschuldigingen aan het adres van individuele officieren van justitie gedaan waarvoor geen deugdelijke grondslag bestaat. Ook hebben Marian Husken, Lensink en Vrij Nederland ten onrechte geen hoor en wederhoor toegepast. Ten slotte wordt in het eerstgenoemde artikel ten onrechte gesteld dan wel gesuggereerd dat officieren van justitie die niet integer zouden zijn in de praktijk worden gepromoveerd en in een aantal gevallen tot rechter worden benoemd.”

Graag licht ik het standpunt van klagers tijdens een mondelinge behandeling van uw Raad toe.

Hoogachtend,



Mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen
Hoofdofficier van Justitie

CC: Vrij Nederland-t.a.v. de heer F. van Exter-Postbus 1254-1000 BG, te Amsterdam

- [Home](#)
- [Adverteren](#)
- [Archief](#)
- [Contact](#)
- [Motivatie en regeltjes](#)
- [RSS en Nieuwsbrief](#)

[Leugens.nl](#)

 Zoek!

Belangrijk oordeel Raad voor de Journalistiek

[Openbaar Ministerie wint van Vrij Nederland](#)



Zware beschuldigingen niet onderbouwd, vindt Raad. VN bestrijdt de conclusie.

Gelezen: [Uitspraak](#) Raad voor de Journalistiek 26 januari 2010, [Vrij Nederland reactie](#)

We publiceerden eerder: [Liegende officieren worden rechter](#) op grond van een artikel in Vrij Nederland.

Klacht van:

Bart Nieuwenhuizen, hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket
Marjolein Verwiel
Michiel Zwinkels
Cees van Spierenburg
Saskia de Vries

Tegen Vrij Nederland:

Marian Husken
Harry Lensink
Frits van Exter, hoofdredacteur

Op 15 augustus 2009 publiceerde VN van Husken en Lensink [Sjoemelen loont](#) met het chapeau "Beloning voor blunderende officieren van justitie". Citaten:

Intro: "De rechtbank in Den Bosch liet onlangs verdachten vrijuit gaan omdat het OM over de schreef was gegaan. Dat was niet voor het eerst. Uit onderzoek van Vrij Nederland blijkt dat officieren van justitie vaker willens en wetens fouten maken. Zonder dat er sancties volgen."

"De betrokken officier van het landelijk parket, Marjolein Verwiel, had opzettelijk een processtuk niet aan de verdediging gegeven. Er stond belangrijke informatie in: justitie had een deal gesloten met een getuige. En daar zat de pijn, want over die deal had het OM gelogen. (")

Verwiel zette de verdediging buiten spel en probeerde de rechtbank in haar opzette te betrekken. Ze had de rechters zelfs gevraagd om het stuk na lezing te vernietigen. Dat hadden de magistraten telefonisch ook toegezegd, beweerde de aanklager. Maar de drie rechters ontkenden dit ten stelligste.

Met haar opstelling schond de officier het principe van een eerlijke rechtsgang, waarbij alle betrokken partijen recht hebben op dezelfde informatie. De sanctie was navenant: de rechtbank verklaarde het OM niet-ontvankelijk en verweet Verwiel "gebrek aan integriteit"!

"Natuurlijk, meestal gaat het goed, vooral in "gewone" strafzaken. En als er fouten worden gemaakt, gebeurt dat vaak uit slordigheid of door een te hoge werkdruk. Maar bij sommige cases schiet het OM uit de bocht. Dat zijn dan wel vaak dossiers waaraan van hogerhand prioriteit is toegekend. Daardoor komen officieren van justitie in de verleiding om – al dan niet met permissie – de grenzen van de wet op te zoeken."

"Wat gebeurt er met aanklagers die een tik op de vingers hebben gekregen van de rechter? Gaat het OM over tot sancties? Volgt er demotie? Nee. Blunderende en ook mogelijk strafbaar handelende officieren worden gepromoveerd en schoppen het, zoals Inez Weski al zei, soms zelfs tot rechter."

"De baas stelt zich voor zijn troepen, de advocatuur krijgt de schuld. Maar in historisch perspectief is het verzoek van [Harm] Brouwer slechts een poging om de boodschapper te onthoofden. Terwijl introspectie

van zijn eigen organisatie meer op zijn plaats lijkt.”

De feiten staan in een kader met de namen van vermeende vals spelende en/of blunderende officieren van justitie die geen sanctie kregen:

Rolf de Groot
Lex Mooy
Annemieke Zwaneveld
Michiel Zwinkels
Ger Oldekamp
Monte van Capelle
Cees Spierenburg [sic]
Saskia de Vries
Charles van der Voort
Bernadette Edelhauser
Marijtte Renckens

Op 19 september 2009 in Vrij Nederland van Husken en Lensink een vervolg [Weer mis](#) met het chapeau ’Justitie’s soap’:

Intro: “De rechtszaak tegen vermeend mensensmokkelaar ’Peter uit Eindhoven’ is het zoveelste hoofdstuk in de strijd tussen het blunderende OM en de advocaten.”

“In hun streven Peter en de zijnen te pakken, heeft het OM grote fouten gemaakt. De officier van justitie loog tegen de verdediging over een deal die zij met een belangrijke getuige had gemaakt. Dat pikte de rechtbank niet. De verdachten mochten op 23 juli naar huis. Tot woede van het OM, dat meteen hoger beroep instelde. De partijen slijpen ondertussen de messen. De verdediging van Peter heeft aangekondigd dat ze zelfs de rechters als getuigen willen horen – ongekend in de Nederlandse rechtspraak.”

In hun [Klaagschrift](#) stellen de Officieren dat de artikelen onjuist zijn en beschadigend voor het OM in het algemeen en klagers in het bijzonder. Feiten zijn niet gecheckt met wederhoor.

Ten onrechte wordt gesteld dat het OM veroordelingen belangrijker vindt dan waarheidsvinding en niet schroomt om opzettelijk regels te schenden en zelfs strafbare feiten te plegen om een veroordeling te bereiken. Ze bestrijden tevens dat leden van het OM die ’blunderen’ en mogelijk zelfs strafbare feiten plegen worden gepromoveerd”!

In de genoemde rechtszaken zijn weliswaar fouten gemaakt, maar de door verweerders geuite beschuldigingen zijn onjuist. De termen ’sjoemelen’ en ’willens en wetens’ suggereren ten onrechte dat sprake is van opzettelijk onoorbaar handelen.

Met betrekking tot de Eindhovense zaak ging het volgens Verwiël om ’schriftelijke informatie’ en niet om een ’processtuk’, dus de verdediging had er geen recht op. Bovendien was de verdachte al vrijgelaten om andere redenen

Zwinkels ontkennt telefoongesprekken te hebben afgeluisterd. Van Spierenburg heeft een deal niet geheel ontkend, maar een onderdeel ervan en daarover is vogklens hem niets afgesproken.

De Vries vindt ook ten onrechte hard beschuldigd te zijn en bestrijdt plaatsing van haar foto.

De Raad voor de Journalistiek oordeelt, in samenvatting:

Er is s onvoldoende onderscheid gemaakt tussen de door de vonnissen gedragen feiten en omstandigheden en de daarop gebaseerde meningen van de VN-journalisten.

De samenvatting en weergave van de is onzorgvuldig en scheidt een onjuist beeld van de gehele werkelijkheid.

“Bovendien is onvoldoende onderscheid gemaakt tussen de organisatie van het OM, de leden daarvan in hun ambt en individuele personen. Als gevolg daarvan bevatten de artikelen (tevens) ernstige beschuldigingen die niet zozeer zijn gericht tegen het beleid van het OM inzake het functioneren van officieren, maar ook individuele leden van het OM in hun persoon raken. Ook om die reden was extra zorgvuldigheid geboden.”

Wederhoor bij beschuldigen bleef achterwege.

De artikelen deugen dus niet volgens de Raad. VN vindt: In de overwegingen van de Raad is niets over een ondeugdelijke grondslag terug te vinden.

VN verwijst naar het [verweer](#).

Peter Olsthoorn | 07-02-10 12:52

Reageer op dit artikel:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="reactie"/>
naam	email	

Type het woord van het onderstaande plaatje over. (verplicht)*

To prove you're a person (not a spam script), type the security word shown in the picture. Click on the picture to hear an audio file of the word.

<input type="text"/>	
----------------------	--

Verzend

Uw e-mail adres wordt niet gepubliceerd en niet aan derden verstrekt.

[Omgangsvormen](#)

Recente berichten

- [McEwan over de leugen in sociaal verkeer](#)
- [We zijn ontvankelijk voor leugens](#)
- [Paul Cliteur moet vrijuit kunnen spreken](#)
- [Nepnieuws voedt gele hesjes](#)

Stuur / plaats een leugen

Recente reacties

- [Erik Hoogspa: Misschien wel Karel maar het had hem wel gesierd als hij bijvoorbeeld, het...](#)
- [Rene: En opnieuw in april 2019...../. 0;.....wordt er gewrikt aan de...](#)
- [Gé: VPRO's Argos heeft nieuwe informatie. Speurhonden hebben wat gevonden in de Nieuwe...](#)
- [Johan: De Tesla rijder doet inderdaad dus niet aan zelf-bedrog. Dit zijn veelal rijkere mensen...](#)
- [Gillesa: Hoe is het mogelijk dat je een grote bevolking groep kan doen geloven dat een nietig...](#)
- [Constant: Helaas teveel focus op bekende personen zoals Verdonk en Bernard. De vuile was is...](#)
- [mb: Journalistiek zonder goede onderbouwing is 'mogelijk' en dus niet persé waarheid....](#)
- [mb: Vandaar theorie. En wetenschap is obv wat 'we' op dat moment weten. Vaak wordt...](#)
- [jj.groot34@kpnmail.nl: Canner ieder mens heeft een ziel of geest kan je het noemen en die verlaat...](#)
- [Linda: Net goed voor hem. Ze hadden 'm beter klapjan ipv Wiljan kunnen noemen. Wat een...](#)

Links

- [Citaten over liegen](#)
- [Leugenlinks](#)
- [Partner van Leugens](#)
- [Vorm en bouw deze website](#)

Rubrieken

- [Algemeen](#) (327)
- [Beeldvorming](#) (65)
- [Economie](#) (212)
- [Faits divers](#) (19)
- [Fotojokken](#) (18)
- [Goede doelen](#) (13)
- [Hoofdzaken](#) (127)
- [Juridisch](#) (115)
- [Koninklijk Huis](#) (35)
- [Kunst](#) (30)
- [Media & Reclame](#) (424)
- [Medisch](#) (72)

- [Misdaad](#) (56)
- [Oorlog](#) (45)
- [Politiek](#) (366)
- [Religie](#) (29)
- [Seks](#) (45)
- [sport](#) (35)
- [Theorie van leugens](#) (17)
- [Wetenschap](#) (146)
- [Zonder rubriek](#) (496)

Trefwoorden

[AD](#) [ANP](#) [Bert Wagendorp](#) [Buitenlandse Zaken](#) [Camiel Eurlings](#) [China](#) [dating](#) [De Telegraaf](#)
[Diederik Stapel](#) [Donald Trump](#) [Eric Kuijpers](#) [Geert Wilders](#) [Harry Mens](#) [Jan Kees de Jager](#) [Jan](#)
[Peter Balkenende](#) [Joris Demmink](#) [Jort Kelder](#) [Koninklijk Huis](#) [Mariko Peters](#) [Mark Rutte](#) [Martijn](#)
[Koolhoven](#) [Maxime Verhagen](#) [Micha Kat](#) [Nina Brink](#) [nos](#) [NRC Handelsblad](#) [openbaar](#)
[ministerie](#) [politie](#) [PvdA](#) [PVV](#) [Rabobank](#) [Rijksvoorlichtingsdienst](#) [RTL](#) [RVD](#) [telegraaf](#) [Unilever](#)
[Universiteit Wageningen](#) [Volkskrant](#) [Vrij Nederland](#) [windmolens](#)



- [Adverteren](#)
- [Archief](#)
- [Contact](#)
- [Motivatie en regeltjes](#)
- [RSS en Nieuwsbrief](#)

Klik hier en doe de gratis risicotest



ParadiseFM | OM eist tweemaal terugbetaling belasting van Tromp in Hoger Beroep

Geplaatst op 9 november 2018 door [redactie curacao](#) | [Een reactie plaatsen](#)



De Saffier aanklagers OvJ Van der Werff en Saskia de Vries | Extra

Vandaag heeft de behandeling van het Hoger Beroep plaatsgevonden in zaak tegen Emsley Tromp. Tromp wordt door het Openbaar Ministerie beschuldigd van het opzettelijk onjuist indienen van de aangifte inkomstenbelasting tussen 2006 tot en 2014.

In november vorig jaar werd de ex-directeur van de Centrale Bank vrijgesproken door de rechter: de aangiften waren volgens het gerecht wel onjuist ingevuld, maar er was te weinig bewijs dat Tromp dit opzettelijk heeft gedaan.

Het OM ging in Hoger Beroep. Tijdens de behandeling vandaag hebben zij een werkstraf van 240 uren geist die volooit moet worden binnen 1 jaar. Ook eisen zij terugbetaling, tweemaal, van het bedrag van de te weinig geheven belastingen. Dit is in totaal 10 miljoen gulden.

Bron: [ParadiseFM](#)



Europese Vluchtrestitutie

Advertentie AirHelp In...



Telegraaf | Paay vlucht naar Curaçao

knipselkrant-curacao.com



Transfer heel de wereld

Advertentie gettransfer...

Dit bericht werd geplaatst in [_Curacao](#), [Financiële sector](#), [Onderzoek Saffier](#), [Politie & Justitie](#), [Radio Paradise FM](#). Bookmark de [permalink](#).

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Magistraten hopen dat rapport-Fokkens tot grote schoonmaak bij OM leidt

Openbaar Ministerie Het langverwachte rapport van de commissie-Fokkens naar schendingen van integriteit bij het OM kan tot een stevige ingreep leiden.

 Marcel Haenen  24 april 2019



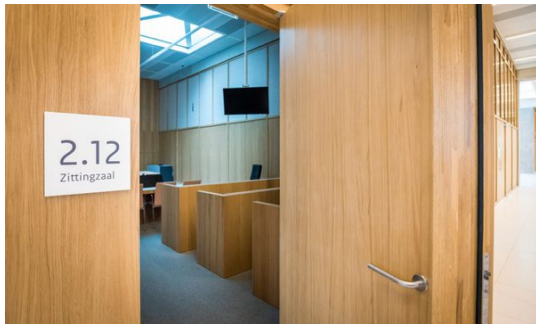
Jan Watse Fokkens leidde het onderzoek naar verzwegen relaties en incidenten in de top van het OM.

Foto Phil Nijhuis 

„Vervelend”, schrijft het college van procureurs-generaal op het eigen intranet, dat het gebeurt „op een dag die voor veel collega’s in de vakantieperiode valt.” Maar nu het onderzoek van de commissie-Fokkens naar „spanningen in de top” en

integriteitsschendingen in de eigen organisatie gereed is, wil de leiding van het Openbaar Ministerie „niet langer wachten met de presentatie van het rapport”. Donderdag worden de bevindingen openbaar van het onderzoek naar verzwegen relaties tussen magistraten en plotselinge overplaatsingen. En OM-baas Gerrit van der Burg zal bekendmaken welke maatregelen hij gaat treffen.

Niet eerder hebben rechtsgeleerde buitenstaanders zo grondig onderzoek gedaan naar het OM. Zo'n vijftig personen werden gehoord. Er is een meldpunt voor klokkenluiders geopend. Het onderzoek duurde twee keer zo lang als gepland. Naar het resultaat wordt binnen het OM reikhalzend uitgezien. Het gesodemierter, zo is het algemeen gevoelen, heeft veel te lang geduurd.



Lees ook: Onderzoek naar top OM heeft **moddergevecht** veroorzaakt

Bijna een jaar geleden werd de commissie onder leiding van voormalig procureur-generaal bij de Hoge Raad Jan Watse Fokkens door het OM ingesteld. Aanleiding waren [publicaties in NRC](#) over een verziekte sfeer in de top van de organisatie. De verhoudingen raakten verstoord vanwege affectieve relaties die OM-topman Marc van Nimwegen de afgelopen jaren heeft onderhouden met ondergeschikte collega's. De onderzoekscommissie kreeg als opdracht „een feitenonderzoek te doen naar de besluitvorming rond de benoeming van toenmalig procureur-generaal Marc van Nimwegen tot hoofdofficier van justitie in Rotterdam in 2014”.





Hoofdofficier van justitie Marc van Nimwegen maakt bezwaar tegen het onderzoek naar zijn liefdesleven.

Foto Bas Czerwinski /ANP 

Relatie met een ondergeschikte

De commissie moest ook bekijken of het klopt dat Van Nimwegen [jarenlang gezwegen heeft](#) over zijn intieme relatie met de door hem tot hoofdofficier van justitie van het functioneel parket benoemde Marianne Bloos.

Procureur-generaal Van Nimwegen werd in het voorjaar van 2014 plotsklaps benoemd tot hoofdofficier van justitie in Rotterdam, een lagere rang. In één weekend werden door toenmalig OM-baas Herman Bolhaar twee topmagistraten op een andere post gezet om ruimte voor Van Nimwegen te maken. Dit gebeurde na vragen van NRC over de relatie tussen Van Nimwegen en Bloos. De *Gedragscode Integriteit Rijk* eist dat een relatie met een ondergeschikte wordt gemeld. Bolhaar, Van Nimwegen en Bloos ontkenden dat er zo'n verhouding was. De overplaatsingen waren volgens Bolhaar toeval.

Klokkenluiders vertelden NRC dat de overplaatsing gebeurde op last van het ministerie van Veiligheid en Justitie. De departementale top maakte zich zorgen over gedragingen binnen het OM, waar Van Nimwegen als de facto baas gold en niemand hem durfde tegen te spreken.

In 2018 raakte de sfeer bij het OM verder verziekt. Heleen Rutgers werd benoemd tot hoofdofficier van justitie in Oost-Brabant. Ook met haar had Van Nimwegen eerder een langdurige relatie. Toen NRC in mei 2018 voor het eerst hierover publiceerde, besloot het college van procureurs-generaal - nu onder leiding van

Sjoemelen met dienstreizen

Het werk van Fokkens werd verder uitgebreid toen bekend werd dat het OM onder het bewind van procureur-generaal Van Nimwegen jarenlang [zaken deed met het bedrijf Hireserve van de zus en zwager](#) van Van Nimwegen. Er werden zonder aanbesteding opdrachten verstrekt aan het softwarebedrijf. Grote vraag is nu of Fokkens zich beperkt tot een oordeel over deze incidenten en verwante kwesties zoals het sjoemelen met dienstreizen en het inschakelen van chauffeurs voor ontmoetingen in hotels? Of gaat de commissie zich ook uitlaten over de organisatiecultuur waarin dit kon gebeuren? Neemt het college alleen disciplinaire maatregelen tegen de direct betrokkenen die al een jaar met buitengewoon verlof zijn? Of komt minister Ferdinand Grapperhaus (Justitie en Veiligheid, CDA) in actie en reorganiseert hij de leiding van het OM door mensen van buiten te benoemen?

Marianne Bloos werd door Van Nimwegen tot hoofdofficier van justitie van het functioneel parket benoemd.

foto Bart Maat /ANP 

De vakbond van magistraten, de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR), dringt er bij het college op aan zich niet te beperken tot eventuele maatregelen tegen magistraten die jokten over een relatie. De NVvR hoopt dat Fokkens „in brede zin kernwaarden adresseert”, schrijft vicevoorzitter van de NVvR en officier van justitie Rickert Ahling aan alle leden. „Wij staan voor een integere organisatie, een veilige werksfeer en voor het gezag van de officier van justitie als essentieel onderdeel van onze rechtsstaat”.

Ook Kitty Nooy, acht jaar lang portefeuillehouder integriteit bij het OM, hoopt dat het rapport-Fokkens leidt tot een breder debat over de cultuur van de eigen organisatie. Na haar vertrek bij het OM in november vorig jaar zei ze in het personeelsblad dat veel collega's „bang zijn voor hun baan, bang dat eerlijkheid hun carrière schaadt”. Als collega's elkaar niet durven aanspreken leidt dit volgens Nooy tot niet-integer gedrag.

Marc van Nimwegen verzet zich tegen openbaarmaking van het rapport-Fokkens. In december diende hij een klacht in bij de Autoriteit Persoonsgegevens. Volgens zijn advocaat Robert Hein Broekhuijsen is het niet toegestaan dat informatie werd verzameld over het seksuele gedrag van zijn cliënt. De Autoriteit Persoonsgegevens heeft nog niet beslist over de klacht.

OM-baas Van der Burg zal donderdag zijn reactie op het onderzoek bekendmaken. Zijn toespraak zal voor het personeel op alle parketten via een livestream te volgen zijn.